EL XIULET DEL BARRI

31/10/26
Escola
Costa i Llobera
Barcelona
Any 2026

Periòdic de
Primària
Preu:0’10 €

836

Edició especial 1

EL CEMENTIRI

Tot va començar quan un nen i el seu pare anaven a un cementiri. Quan hi van arribar, el nen li va dir:

- Aquest cementiri és etern.

I el seu pare li va contestar:

- Res no és etern, i els morts tampoc en són, d’eterns.

La nena es va quedar callada, però de cop van sentir un soroll. Van veure una tomba que s’obria. Se sentia el grinyol d’una làpida i de dins en va sortir un mort amb un ganivet que els va començar a perseguir.

Ells es van amagar darrere d’un arbre marró i podrit. El mort, en veure que no els trobava, va trucar a la tomba d’un amic que havia estat detectiu i els dos junts els van començar a buscar.

El pare i el nen tenien molta por, els dos tremolaven.

Els dos morts els buscaven darrere una tomba. Després darrere una roca i darrere un arbre molt gran.

El pare i el nen van mirar cap a un costat per veure si veien els seus perseguidors. Llavors, els morts van aparèixer per darrere i van apunyalar el pare.

Al nen, se’l van emportar a la tomba amb ells i ja no se sap què van fer amb ell.

Carlota i Vio
5è Gallina Pelada

LA MÀ LLEPADA

Hi havia una vegada una nena que tenia una vida terrible. Era una vida de mort perquè quan era petita se li va morir l’avi, l’àvia, l’oncle, el pare i la mare. Però mai ningú havia aconseguit saber la causa de totes aquestes morts.

El febrer de l’any 1977, li va passar una cosa impactant. La nena, com que s’havia quedat sense família, vivia sola a casa amb un gos. Estaven preparant-se per anar a dormir, i quan ja estaven dins el llit van sentir un soroll que feia així: *tic, tic, tic.*

Llavors, la nena va pensar que la dutxa gotejava i va anar-ho a mirar. Però va veure que d’allà, no queia cap gota.

La noia, espantada, va tornar a la seva habitació ràpidament i per tranquil·litzar-se li va fer unes carícies al gosset.

Al cap d’una estona, va tornar a sentir aquell mateix soroll: *tic, tic, tic*.

Llavors, la nena, encara més espantada, va seguir acariciant el gos, que li va llepar la mà.

Finalment, la nena es va tornar a adormir profundament. Però just a mitjanit es va tornar a sentir el soroll, encara més fort que les altres vegades: *tic, tic, tic*.

En aquell moment, la noia es va armar de valor i va tornar a anar al lavabo.

Allà va veure el gos penjat amb una corda pel coll i la dutxa plena de sang.

La sang que queia era el soroll exacte que havia sentit durant tota la nit.

Es va anar a rentar la cara i quan es va mirar al mirall, va veure un missatge escrit amb sang que deia:

- *Llavors, què et llepava la mà?*

I des de fora la casa es va sentir:

- *Aaaaaaaah!*

Arnau i Max
6è Romescos

L'ESTRANGER

Hi havia una vegada un poble molt ric. Un dia, hi va arribar un estranger des dels Estats Units. Ell feia la tradició de Halloween i va organitzar un túnel del terror, on hi havia un tren. Però els del poble no sabien què era Halloween.

Quan els ho va haver explicat, tothom va voler anar al túnel del terror, menys un home que es deia Pere.

Quan tothom va haver pujat al tren, l'estranger el va engegar i se'n va anar a casa el Pere.

Va trencar la porta per poder entrar, el va assassinar i va agafar tots els objectes de valor i els diners que tenia. Després, va tornar cap al túnel del terror.

En arribar, va parar el tren. Va intentar matar algú altre, però no va poder.

Tothom va marxar corrents cap a casa.

Com que en Pere era l'únic mort del poble, no van buscar l'assassí. Si no, l'haurien tancat a la presó.

Anaïs i Berta
4t Canalla

SAPS QUÈ ETS?

Una dia qualsevol, la Fàtima es va despertar. Vivia bé la vida i tenia el respecte dels veïns. Tenia una gateta que es deia Ximi.

Aquell dia en llevar-se va cridar la Ximi, però no va aparèixer. La va buscar per tota la casa, però l'únic que va trobar va ser una petita nota al llit que deia: *Tens temps fins a mitjanit per anar fins les coves del Bosc. T'hi espero. Si no apareixes la Ximi desapareixerà.*

Va agafar l'abric i va sortir disposada a buscar la Ximi. La gent se la quedava mirant estranyada, però a ella li era igual.

Quan va arribar a la cova, ja era quasi mitjanit. Però allà no hi havia ningú. Va entrar, i al fons de tot va veure la Ximi.

Se la va endur a casa i va tancar la cova amb una gran pedra.

Clara i Eva
4t Xicalla

EL POBLE MISTERIÓS

Un dia, al mig del desert s'hi van instal·lar uns bandits. A molta distància d'allà van veure un poble i un dia hi van anar a passejar. Van veure que era un poble molt ric.

Llavors, al cap d'uns dies hi van anar i van robar a totes les botigues. La gent, quan veia el que feien, s'interposava en el seu camí. Però llavors, els bandits els tallaven el cap.

Hi va haver molts morts aquell dia. El poble es va anar quedant buit de gent.

Però de sobte, els bandits van marxar a correcuita perquè van veure un cowboy armat que venia a cavall.

Per sort, el cowboy va atrapar els bandits i els va tancar a la presó.

Niko i Joan
3r Espardenyes

L'EXCURSIÓ

Era un dia de tardor que no feia calor. Amb l'escola, van anar d'excursió a un bosc.

A l'hora de dinar, dos amics, en Pau i en Mario, es van escapar. Van creuar un riu, però en Pau va caure a l'aigua. En Mario va anar a avisar les mestres i tots junts van anar a buscar el Pau.

No el trobaven, van estar-se més de dues hores buscant per tot arreu.

Finalment, el van trobar al mig del riu.

Aleshores, va venir una ambulància i els bombers, el van treure de l'aigua i el van portar a l'hospital.

Els pares del Pau van denunciar les mestres.

El Pau va morir i el dia de l'enterrament tothom plorava.

El Mario, com a record, es va quedar el diari del seu amic.

Alèxia i Roger
5è Pedraforca

EL BO I LA DOLENTA

Un dia qualsevol un nen va caure del llit i va notar una cosa estranya.

Ell tenia una bona vida, tenia salut. Però tenia una cosa curiosa: per fora tenia pell, però per dins era de ferro.

Una nit, quan estava rentant-se les dents, per la finestra del lavabo va entrar una vampiressa molt dolenta.

El nen es va espantar perquè la vampiressa s'anava apropant i li va mossegar el coll.

Però com que per dins era de ferro, no li va fer mal.

Pol i Marina
3r Escarpins

ELS BOONIES, L'ÚLTIMA AVENTURA

Una vegada en una casa de Sarrià una família va desaparèixer i des d'aquell dia aquella casa amagava un gran misteri.

Els anys van anar passant i el misteri seguia sense sense haver-se descobert. Tots els grups de nois i noies del barri desitjaven entrar a la casa i descobrir-ne els secrets.

Un dia de l'any 2003, un grup de nois i noies molt valents van atrevir-se a entrar-hi. El grup estava format pel capità, Boonie; el Williams, un noi molt estrafolari; la Josephine, una noia molt poruga; i la Maria Rosa, que era molt llesta.

En entrar els nois van notar olor de gat podrit i van veure les parets plenes de sang. Hi havia escrit amb sang: "Vigileu!".

La Josephine va començar a córrer i es va intentar amagar a un armari. Des de dins el moble la Josephine va fer el xiscle més fort de la seva vida.

Tots van anar corrents cap a l'armari, pensant que cridava perquè tenia por.

Però mentre obria l'armari, el Williams va tenir un pressentiment dolent. Llavors va veure com queia el cos de la Josephine a sobre els braços de la Maria Rosa.

El Williams, en veure el cos desplomat de la seva amiga, va proposar sortir a fora i no tornar a entrar. Però el Boonie volia continuar investigant. Llavors es van separar. El Boonie se'n va anar cap a l'esquerra, la Maria Rosa cap a la dreta i el Williams cap a fora de la casa. A l'exterior, va trobar tres tombes. S'hi va acostar i des d'allà va sentir un altre xiscle.

Va anar corrents cap al lloc on havia sentit el crit, que és on hi havia el Boonie. Va entrar a la casa, i allà va trepitjar una corda i de sobte, de les parets i del terra, van sortir tot de punxes. Per sort, es va poder escapar, però va trobar el cos del Boonie travessat per una de les punxes.

Va pensar que el millor que podia fer era anar a avisar els pares. Però quan estava a punt de sortir de la casa, va pensar en la Maria Rosa. La va buscar, però no la va trobar.

Aquesta vegada sí que es va rendir. Va anar cap a fora, i en passar per les tres tombes va veure que a les làpides hi havia el nom del seus amics.

Era l'únic que no estava mort i tenia la sensació que la casa el cuidava.

Teo i Adrià
6è Samfaines